Ἀριθ. 173 — Λεπτὰ εἴκοσι.

ΕΤΟΣ Δ'.

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἕβδομος | Συνδρομὴ ἐτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐντῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἐτήσιαι.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6. | 22 Ἀπριλίου 1879

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΖΑΚΑΛΟΦ

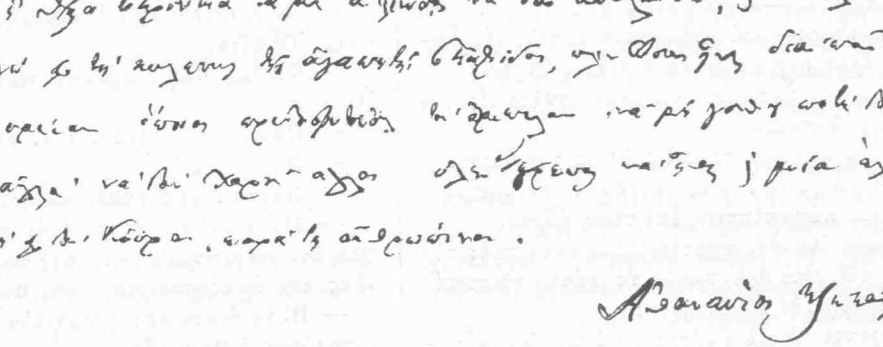

Τ' ἀνωτέρω ἀπεσπάσθησαν ἐξ ἐπιστολῆς κοινοποιηθείσης ἡμῖν ὑπὸ τοῦ κ. Φιλίππου Λέλλη, ἀνεψιοῦ ἐκ μητρὸς τοῦ ἀειμνήστου Ἀθανασίου Τζακάλοφ. Σ. τ. Δ.

* * *

Τὴν Ἑταιρίαν τῶν Φιλικῶν συνέστησαν ἐν Ὀδησσῷ, τῷ 1814, οἱ ἀοίδιμοι Σκουφᾶς, Τζακάλοφ καὶ Ξάνθος. Μετὰ παρέλευσιν δὲ ἐτῶν ἕξ, ἤτοι ἐν ἀρχῇ τοῦ 1820, ἐν αὐταῖς ταῖς παραμοναῖς τῆς ἐκρήξεως, οἱ κινοῦντες τὴν Ἑταιρίαν, καὶ τοι συμποσωθέντες εἰς ὀκτώ, οὐδένα ἔτι εἶχον συμπαραλάβει μέτοχον τῆς ὑπερτάτης αὐτῶν ἐνεργείας ἐπιφανῆ τοῦ ἔθνους ἄνδρα· διότι, ἀποθανόντος ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ Σκουφᾶ, ἦσαν οἱ κινοῦντες, παρεκτὸς τῶν δύο ἄλλων ἀρχικῶν ἱδρυτῶν, ὁ Ἄνθιμος Γαζῆς, ὁ Παναγιώτης Α. Ἀναγνωστόπουλος, ὁ Παναγιώτης Σέκερης, ὁ Νικόλαος Ν. Πατσιμάδης, ὁ Γεώργιος Λεβέντης καὶ ὁ Α. Κομιζόπουλος. Ἀργότερον ἡ Ἑταιρία ἐξέτεινε τοὺς πλοκάμους αὐτῆς καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν ἀπὸ τῶν παριστρίων ἡγεμονιῶν μέχρι τῆς Μάνης καὶ ἀπὸ τῶν Ἰονίων νήσων μέχρι τῶν παραλίων τῆς μικρᾶς Ἀσίας· ἐσύστησεν ἀπανταχοῦ ἐφορείας καὶ περιέλαβε συνεργοὺς τοὺς ἐγκριτωτάτους τοῦ ἔθνους ἄνδρας, τὸν πατριάρχην Γρηγόριον, τοὺς Ὑψηλάντας, τὸν Α. Μαυροκορδάτον, τὸν Π. Μαυρομιχάλην καὶ τὸν Μιχαὴλ Σοῦτσον.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

ἐν ἡμέραις ὀγδοήκοντα.

[Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν.—Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου].

Συνέχεια· ἴδε σελ. 227.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ὅπου ὁ χρηματοφόρος σάκκος γίνεται πάλιν ἐλαφρότερος κατὰ χιλιάδας τινὰς λιρῶν.

Ἡ ἁμαξοστοιχία ἐσταμάτησεν ἐν τῷ σταθμῷ, κατέβη δὲ πρῶτος ὁ Πονηρίδης τῆς ἁμάξης, καὶ κατόπιν αὐτοῦ ὁ κ. Φόγ, ὅστις καὶ ἐβοήθησε τὴν νεαράν του σύντροφον ν' ἀποβῇ ἐπὶ τῆς κρηπῖδος. Ὁ Φιλέας σκοπὸν εἶχε νὰ μεταβῇ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἀτμοκίνητον τοῦ Χόγγ-Κόγγ, ὅπως ἐγκαταστήσῃ ἐν αὐτῷ ἀνέτως τὴν κ. Ἀουδά, ἣν δὲν ἤθελε ν' ἀφήσῃ μόνην ἐνόσῳ εὑρίσκετο ἐπὶ χώρας κινδυνώδους δι' αὐτήν.

Καθ' ἣν ὅμως στιγμὴν ὁ κ. Φὸγ ἔμελλε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ σταθμοῦ, ἀστυνομικός τις κλητὴρ ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν καὶ τῷ εἶπεν:

— Εἶσθε ὁ κύριος Φιλέας Φόγ;

— Μάλιστα.

— Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε ὑπηρέτης σας; προσέθηκεν ὁ κλητήρ, δεικνύων τὸν Πονηρίδην.

— Μάλιστα.

— Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ ἀκολουθήσετε καὶ οἱ δύο.

Ὁ κ. Φὸγ οὐδεμίαν ὅπως δήποτε ἐξέφρασεν ἀπορίαν. Ὁ κλητὴρ ἐκεῖνος ἦν ἀντιπρόσωπος τοῦ νόμου, εἰς πάντα δὲ ἄγγλον ὁ νόμος εἶνε ἱερός. Ὁ Πονηρίδης ὅμως, γαλλικὰς ἔχων τὰς ἕξεις, ἠθέλησε νὰ συζητήσῃ, ἀλλ' ὁ κλητὴρ ἤγγισεν αὐτὸν διὰ τοῦ ῥαβδίου του, καὶ ὁ Φιλέας Φὸγ τῷ ἔνευσε νὰ ἀκολουθήσῃ.

— Δύναται νὰ μᾶς συνοδεύσῃ καὶ ἡ κυρία; ἠρώτησεν ὁ κ. Φόγ.

— Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος.

Ὡδήγησε δὲ οὗτος τὸν κ. Φόγ, τὴν κ. Ἀουδὰ καὶ τὸν Πονηρίδην εἰς εἶδός τι ἁμαξίου τετρατρόχου, δύο ἔχοντος ἵππους, καὶ τὸ ἁμάξιον ἀνεχώρησεν ἀμέσως. Οὐδεὶς δ' ἐπρόφερε λέξιν καθ'